

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΤΕΕ

Ο θαυμαστός κόσμος του «Τέλους της Ιστορίας»

Πολλοί έσπευσαν στις αρχές του '90 να ανακηρύξουν το «τέλος της ιστορίας». Έτσι την ίδια ώρα που ανακοινώνονταν η αδιασάλευτη ανάπτυξη του καπιταλισμού, η κατάργηση των συνόρων, το τέλος των πολεμικών συρράξεων και η στρατηγική ήττα της Αριστεράς, την ίδια ώρα ακριβώς, γινόμασταν μάρτυρες της πιο βάρβαρης επίθεσης από τις ΗΠΑ και τους πρόθυμους συμμάχους της (ΝΑΤΟ, ΕΕ), στα δικαιώματα των λαών σε ολόκληρο τον κόσμο, είδαμε την υλοποίηση των δολοφονικών επιθέσεων σε Βαλκάνια και Μέση Ανατολή, παρακολούθησαμε την όρθωση διαφόρων νέων τειχών της ντροπής σε συνδυασμό με τα νέα αντιπρομοκρατικά «φερμπότεν» της εποχής και την άνευ προηγουμένου καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η ιστορία γράφεται τελικά με αγώνες...

Τα πράγματα ωστόσο δεν ήρθαν όπως ακριβώς τα περιμένανε. Απέναντι στη παγκοσμιοποίηση, στο πόλεμο και το νεοφιλελευθερισμό, **οι λαοί σε όλο τον κόσμο εναντιώνονται, κατεβαίνουν στους δρόμους, συγκροτούν αντιστάσεις, αγωνίζονται, κερδίζουν.** Οι χώρες στη Λατινική Αμερική το ΟΧΙ των Γάλλων στο Ευροσύνταγμα και η εξέγερση της νεολαίας ενάντια στο συμβόλαιο πρώτης εργασιακής

ένταξης **έδειξαν ότι η αμφισβήτηση του νεοφιλελεύθερου μονόδρομου μπορεί και εμπνέει τους λαούς.** Η κατάσταση στη μέση Ανατολή αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι το σθένος και η ψυχή των λαών είναι πιο ισχυρά από τις ψηφιακές μεραρχίες των ιμπεριαλιστών. Η αποδοκιμασία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης το 2000 από το σύνολο των εργαζομένων στη χώρα μας και η άτακτη υποχώρηση τότε της κυβέρνησης, η μεγαλειώδης νίκη στο πρώτο γύρο αντιπαράθεσης του φοιτητικού κινήματος με τη κυβέρνηση το καλοκαίρι που μας πέρασε, **αποδεικνύουν ότι και στη χώρα μας οι κοινωνικές αντιστάσεις και οι αγώνες μπορούν να κερδίζουν.**

Αντιλαϊκή πολιτική υψηλής έντασης... με την εργασία στο στόχαστρο

Η πρόσδεση της Ελλάδας στο άρμα της ΕΕ, η λιτότητα, τα προγράμματα σταθερότητας και οι αναδι-
αρθρώσεις, η ένταξη στην ΟΝΕ και το ΕΥΡΩ και κάθε τι άλλο που παρουσιάστηκε από τα κόμματα
εξουσίας ως μονόδρομος για την ανάπτυξη αυτού του τόπου, έχουν δείξει το πραγματικό τους πρόσωπο. Από τη μία πλευρά τα κέρδη των ελληνι-
κών επιχειρήσεων, οι εξαγωγές, η θέση της Ελληνικής οικονομίας στη παγκόσμια κατάσταση, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα «επιτεύγματα» δηλαδή της
ισχυρής Ελλάδας των Σημίτη και Καραμανλή. Από την άλλη πλευρά οι μισθοί πείνας, η ακρίβεια, το κλείσιμο των εργοστασίων, η επιμήκυνση της

εργάσιμης μέρας και του εργάσιμου βίου, η ανατροπή βασικών κατακτήσεων και η γενίκευση της ελαστικής και ανασφαλούς εργασίας, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων συνθέτουν την καθημερινότητα των εργαζομένων. Παράλληλα οι ιδιωτικοποιήσεις, ο ληστρικός ρόλος των τραπεζών και των υπολοίπων «καρτέλ», η μείωση των συντάξεων, το ριζικό της νεολαίας στον καιάδα της απασχολισιμότητας συμπέζουν αόφρητα τα λαϊκά στρώματα και καταδεικνύουν ότι ο μονόδρομος που μας έβαλαν να περπατάμε μάλλον οδηγεί σε αδιέξοδο. **Στο σκηνικό αυτό η υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας απαιτεί άμεσα ρήξη με τις δομές της Ε.Ε. ανατροπή των πολιτικών που κυριαρχούν σε αυτήν και αναζήτηση από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών αναγκών ενός ανταγωνιστικού μοντέλου κοινωνικής οργάνωσης και ανάπτυξης.**

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

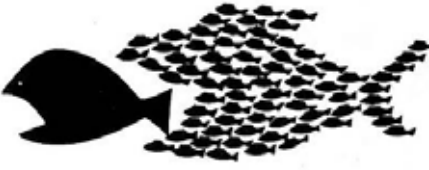
Συναδέλφои, συναδέλφισσες **ο Αριστερός Αντίλογος στο ΤΕΕ** συγκροτείται από αγωνιστές της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και συναδέλφους που οι δεσμοί τους ξεκινούν από τις μεγάλες αναμετρήσεις του φοιτητικού κινήματος στις δεκαετίες του 1990, που γέννησαν το ριζοσπαστικό ρεύμα των **ΕΑΑΚ** και από τους αγώνες που τόσα χρόνια δίνει το Φοιτητικό Κίνημα στα πολυτεχνεία της χώρας. Οι μάχες που δίναμε για την υπεράσπιση και των δικαιωμάτων μας στα αμφιθέατρα, απαιτούν σήμερα την συνέχιση τους.

Η συμμετοχή μας στις εκλογές του ΤΕΕ δεν έχει στόχο απλά την καταγραφή ενός πολιτικού ρεύματος. **Η επίθεση στα συμφέροντα των εργαζόμενων μηχανικών απαιτεί σήμερα την ύπαρξη μιας Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο ΤΕΕ ικανής να ενώσει τα συμφέροντα τους.** Μιας αριστεράς με δράση μέσα στο κίνημα και σε πραγματικούς αγώνες και όχι απλώς μιας «αριστερής διαφωνίας». Πάνω από όλα με την συνειδητοποίηση ότι η Αριστερά δεν κρίνεται από την εικόνα που έχει για τον εαυτό της, αλλά από το εάν πραγματικά τροποποιεί τον ταξικό συσχετισμό δύναμης και αντιστρατεύεται τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου. Μιας αριστεράς που οι πρακτικές της δεν θα εξαντλούνται σε δημιουργικές και ενσωματώσιμες προτάσεις (συν)διαχείρισης της ήττας, που ο ρόλος της δεν θα αρχίζει και θα τελειώνει σε κομπρεμί στους διαδρόμους και τις ψηφοφορίες στα διάφορα όργανα του ΤΕΕ.

Εργαζόμενοι μηχανικοί ...

... μια εποχή χαμηλών προσδοκιών και ανάγκης για υψηλές αντιστάσεις

Για τους μισθωτούς μηχανικούς	Για τους μικρούς ελεύθερους επαγγελματίες	Για τους μηχανικούς του δημοσίου τομέα
<p>Χαμηλοί μισθοί, υπερεργασία, εργοδοτικός τσαμπουκάς, εργασιακή αβεβαιότητα, πιέσεις για τη μείωση της ποιότητας του παραγομένου προϊόντος ένεκα της συμπίεσης του κόστους, έλεγχος της εργασίας από συστήματα fast-food μηχανοργάνωσης που απαξιώνουν μέρα με τη μέρα το έργο των μηχανικών, η αξιοποίηση «φθηνών και ευέλικτων» αποφοίτων ΤΕΙ και ΙΕΚ σε θέσεις που άλλοτε στελεχώνονταν από μηχανικούς. Όλα τα παραπάνω αποτελούν τα κομμάτια της πραγματικότητας που συνθέτουν το παζλ της μετά την Ολυμπιάδα εποχής. Μια εποχή που οι ευκαιρίες για μια καλύτερη ζωή, δεν αφορούν όλους, αλλά αποτελούν όλο και περισσότερο προνόμιο λίγων είτε «κομματικών» που προορίζονται μέσω των «συνεντεύξεων» για τις θέσεις του δημόσιου τομέα, είτε «χαρακτηριστικών εκπροσώπων της κοινωνικής επιθετικότητας» που ενορχηστρώνουν την διαδικασία της εκμετάλλευσης των εργαζομένων για λογαριασμό της εργοδοσίας. Μια εποχή που όσοι δεν μπορούν να φορέσουν τη γραβάτα, ωθούνται στο να επιβιώσουν με τα 1.000–1.400 Ευρώ, συρρικνώνοντας τις ανάγκες για αξιοπρεπή διαβίωση τους στο ύψος της επιστροφής φόρου από το ΔΠΥ. Τέτοιοι μισθοί προφανώς δεν ανταποκρίνονται στο σημερινό κόστος ζωής, ούτε στο σύγχρονο πολιτισμικό πρότυπο ενός εργαζομένου που πέρασε 5 χρόνια σπουδών στο Πανεπιστήμιο, ούτε και στη σύγχρονη παραγωγικότητα, τους καρπούς της οποίας κερδίζει συντριπτικά στις μέρες μας το κεφάλαιο. Συνεπώς η δεύτερη δουλειά ή η επέκταση του δώρου σε 10ωρο-δήμερο προκύπτουν ως επιβεβλημένα. Η αμοιβή μέσω ΔΠΥ, ενώ συντηρεί μια αβέβαιη προσδοκία ανεξαρτητοποίησης από μια μισθωτή σχέση καταλήγει στο να επιτείνει τελικά την εργασιακή ανασφάλεια αφού δεν διασφαλίζει τα τυπικά δικαιώματα του μισθωτού (υπερωρίες, αποζημιώσεις, όριο απολύσεων, επίδομα ανεργίας), ενώ η κυοφορούμενη κατάργηση του ειδικού φορολογικού καθεστώτος θα συμπίεσει περαιτέρω τις αμοιβές μας.</p>	<p>Χαμηλές αμοιβές, κακοπληρωμένο φασόν, πίεση για μεγάλες εκπτώσεις, πίεση των χρονοδιαγραμμάτων, εξοντωτικά ωράρια όλα συνθέτουν το παζλ των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης του κατασκευαστικού κλάδου, που πρόσφατα συνοδεύτηκε με νομοθετικές ρυθμίσεις και οδήγησε σε δεινή επαγγελματική θέση χιλιάδες αυτόαπασχολούμενους μηχανικούς και μικρά μελετητικά γραφεία που συμπίεζονται και εξωθούνται σε πελατειακές σχέσεις και υπεργολαβίες. Οι κατά νόμο αμοιβές των ιδιωτικών έργων, καθηλωμένες επί 15αετία, δεν αντιστοιχούν καν στο λειτουργικό κόστος που επωμίζεται ο μηχανικός, ενώ η</p> <p>(απο)ρυθμιστική λειτουργία που αντικειμενικά ασκεί ο διεφθαρμένος μηχανισμός του κρατικού ελέγχου επιτρέπει στις εργοληπτικές εταιρίες και το μεγάλο κεφάλαιο να λεηλατούν στις προδιαγραφές των τεχνικών έργων, και να μετατρέπουν τις τεχνικές μελέτες σε κουρελόχαρτα.</p>	<p>Ανάμεσα σε όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, οι μηχανικοί βιώνουν και αυτοί τη λιτότητα των μηδενικών αυξήσεων και της ακρίβειας, μέσα σε ένα περιβάλλον αυξημένης ομηρίας έναντι του νόμου και έναντι της ανώτερης κρατικής γραφειοκρατίας. Οι τεχνικές κατασκευές και μεγάλες προμήθειες εκπροσωπούνται από ισχυρά κεφάλαια με την δυνατότητα άσκησης τεράστιων πιέσεων. Σε αυτό το σκηνικό η δράση της ΕΜΔΥΔΑΣ κάθε άλλο παρά ενθαρρυντική είναι, καθώς κυριαρχείται από την κουλτούρα διαλόγου και των συνεννοήσεων μεταξύ των παρατάξεων για να δικαιολογούνται οι υποχωρήσεις, η ηττοπάθεια και η στάση συμβιβασμού με την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική. Απουσιάζει παντελώς η διάθεση για αγώνα, πάλη και διεκδικήσεις που να εκφράσουν αποτελεσματικά τα συμφέροντα των μηχανικών που θέλουν να διεκδικήσουν καλύτερη εργασία και ζωή με αξιοπρέπεια. Απουσιάζει η διάθεση για στήριξη όσων θέλουν να λειτουργούν προς όφελος των λαϊκών αναγκών, αντιστεκόμενοι στην καταπάτηση των κανόνων, την παραφθορά των τεχνικών έργων στο γρηγορόσημο και κάθε λογής άλλου είδους χρηματισμό.</p>

Αγώνας για αξιοπρέπεια

Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι δεν βρισκόμαστε ενώπιον μιας απλής αντιπαράθεσης για την υπεράσπιση του εισοδήματός μας. Σήμερα τα συμφέροντα των εργαζομένων μηχανικών δεν συμπίεζονται μόνο επειδή καλούνται να εργαστούν σε ένα περιβάλλον συνολικής ήττας και υποχώρησης των εργασιακών διεκδικήσεων. **Συμπίεζονται κατά βάση επειδή σήμερα αμφισβητείται πολύ περισσότερο από ποτέ, η δυνατότητα της διατήρησης μιας σχετικής αυτονομίας του εργαζομένου μηχανικού από την άμεση υποταγή του στο κεφάλαιο, έτσι ώστε να μην εντάσσεται ως προωθητικό γρανάζι στις διαδικασίες αφαιμάξης και παραγωγικοποίησης της εργατικής τάξης στα εργοτάξια και την βιομηχανία.** Η αποστροφή αυτού του κοινωνικά επιθετικού ρόλου, είναι που εξαναγκάζει αρκετούς μηχανικούς στο να προσανατολίζονται πλέον περισσότερο σε εκτελεστικά καθήκοντα, σε ρόλους πλήρως αποστεωμένους από τον έλεγχο για τη σκοπιμότητα και την κοινωνική χρησιμότητα του παραγόμενου έργου.

Ενάντια σε λογικές και πρακτικές που υποστηρίζουν:

- Το πρότυπο της αστικής αναπτυξιακής στρατηγικής, τους μονοδρόμους της ΕΕ και των αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων, το φθινό εργατικό κόστος ως το συγκριτικό πλεονέκτημα της ελληνικής οικονομίας, τις στοχευμένες ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και προγράμματα, τα έργα βιτρίνας με την ταυτόχρονη απομάκρυνση του κράτους από κάθε είδους υποχρέωσή του για τη κατασκευή επαρκών για τις λαϊκές ανάγκες, δωρεάν και δημοσίων υποδομών.
- Την ουδετερότητα της επιστήμης, τον κατακερματισμό των τεχνικών επιστημών, την αποψίλωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων του μηχανικού, την αλλαγή του τρόπου απονομής τους μέσω σκληρών εξετάσεων, το δήθεν «διάλογο» για τη παιδεία και τη διάλυση των 5ετών σπουδών των πολυτεχνείων, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια "Super-Market" που ετοιμάζουν.
- Τη καταστρατήγηση κάθε μηχανισμού ελέγχου απέναντι στην επιθετικότητα του κεφαλαίου, στις κατασκευές, στην βιομηχανία, στην οικιστική δόμηση.
- Την αξιοποίηση των μηχανικών, ως γρανάζι του εργοδοτικού δεσποτισμού απέναντι στην εργατική τάξη.
- Την ιδιωτικοποίηση της οικιστικής και βιομηχανικής ανάπτυξης, τις "Fast-food" μελέτες και κατασκευές
- Την παραφθορά των ελεγκτικών υπηρεσιών που προωθείται από τις κυβερνήσεις και την συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Ζητάμε / παλεύουμε για:

- Για τη συλλογική υπεράσπιση των όρων εργασίας των μηχανικών (χρόνος εργασίας, αμοιβή, προστασία της τεχνικής ευθύνης), σε αλληλεγγύη με τους υπόλοιπους εργαζόμενους.
- Την αποφασιστική μείωση των εισφορών υπέρ ΤΣΜΕΔΕ, αυξήσεις στις συντάξεις και τις παροχές για μια αξιοπρεπή διαβίωση. Άμεση βελτίωση της ανταπόκρισης του ΚΥΤ στις ανάγκες για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και προνοιακή κάλυψη των εργαζόμενων μηχανικών. Την αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο, τη διασφάλιση των αποθεματικών του Ταμείου και την άμεση απόδοση των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας σε αυτό.
- Την υπεράσπιση της σφαιρικής τεχνικής γνώσης ως στοιχείο του κοινωνικού πλούτου.
- Την υπεράσπιση των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων και τη κοινωνική κατοχύρωση του δικαιώματος των μελετών, των επιβλέψεων και των αξιοπρεπών αμοιβών της τεχνικής εργασίας.
- Δημόσιο έλεγχο στις μελέτες και στις κατασκευές.
- Επαρκή δημόσια έργα και δωρεάν υποδομές, με στόχο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, την προάσπιση των συμφερόντων των εργαζόμενων, τη προστασία της υπαίθρου, την ισόρροπη ανάπτυξη και την εθνική ανεξαρτησία.

Για την ανασυγκρότηση της συλλογικής μας δράσης

Η σημερινή κατάσταση επιδείνωσης των εργασιακών σχέσεων για τους μηχανικούς, βρήκε έδαφος στην αδυναμία τους συλλογικά, συντεταγμένα και αυτοτελώς να υπερασπίζονται τα επαγγελματικά και εργασιακά τους δικαιώματα. Το ΤΕΕ, και οι επιστημονικοί σύλλογοι αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τα όσα απαιτεί η υπεράσπιση των εργασιακών συμφερόντων των μηχανικών, καθώς ούτε συμβάσεις υπογράφουν, ούτε απεργίες προκηρύσσουν. Έτσι οι εργαζόμενοι μηχανικοί κατά κύριο λόγο όχι μόνο διαπραγματεύονται την εργασία τους ατομικά, αλλά και δεν διαθέτουν και ένα πλαίσιο αναφοράς της εργασιακής και επιστημονικής τους κατάστασης. Τα παραπάνω αναδεικνύουν εντονότερα την ανάγκη σωματειακής εκπροσώπησης που να υπερασπίζεται και να διεκδικεί αξιοπρεπείς όρους εργασίας στον ιδιωτικό τομέα. Όσο και αν οι συσχετισμοί είναι δυσμενείς πρέπει να ανιχνεύσουμε τους δρόμους μέσα από τους οποίους θα οικοδομείται η αλληλεγγύη με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, θα αποδυναμώνονται οι εξατομικευμένες πρακτικές και θα εκπροσωπούνται τα συμφέροντα των εργαζόμενων μηχανικών. Οι εργαζόμενοι μηχανικοί έχουν κάθε λόγο να διεκδικούν ως αναπόσπαστο τμήμα των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων, συμβάσεις εργασίας που να κατοχυρώνουν τον χρόνο εργασίας, την ελάχιστη αμοιβή, την προστασία της τεχνικής ευθύνης και της δουλειάς τους από τον εργοδοτική επιθετικότητα και αυθαιρεσία. Μια τέτοια κατεύθυνση πρέπει να υπηρετηθεί, τόσο με μια επίμονη παρέμβαση στις ομοιοεπαγγελματικές ενώσεις των μηχανικών όσο όμως και στα σωματεια του μελετοκατασκευαστικού κλάδου, της βιομηχανίας και της πληροφορικής. Στην κατεύθυνση αυτή προσπαθεί να συμβάλει εδώ και 5 χρόνια η δράση του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών

Το ΤΕΕ και η παρέμβασή μας σε αυτό

Το ΤΕΕ στους κόλπους του περιλαμβάνει όχι ένα «ενιαίο στρώμα μηχανικών» όπως παραπλανητικά ορισμένοι προσπαθούν να πείσουν, αλλά μηχανικούς διαφορετικών και συγκρουόμενων ταξικών συμφερόντων (ιδιοκτήτες - εργοδότες, μικρούς ελεύθερους επαγγελματίες, στελέχη επιχειρήσεων, μηχανικούς του δημοσίου και μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα). Αυτή η σύνθεση ορίζει και το ρόλο του ως το τόπο εκείνο ρύθμισης των συμφερόντων υπό την ηγεμονία των κεφαλαιοκρατικών μερίδων απέναντι στις δυνάμεις της εργασίας. Συνεπώς, δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες ότι το ΤΕΕ μπορεί να αποτελεί το όργανο εκείνο προώθησης των υποτιθέμενων «ενιαίων» συμφερόντων των μηχανικών, ούτε ότι αποτελεί κάποια συνδικαλιστική μορφή έκφρασης των συμφερόντων των εκμεταλλευόμενων μερίδων. Η παρουσία μας στα όργανα του ΤΕΕ, στοχεύει καταρχάς στην ενημέρωση, τη προβολή των θέσεών μας, την απόπειρα μετατόπισης άλλων παρατάξεων με επιδίωξη τη συγκρότηση μετώπων που θα αντιμάχονται με όρους πολιτικής και εντός του ΤΕΕ, την κυρίαρχη πολιτική, στερώντας τις πλατιές συναινέσεις που σήμερα απολαμβάνει. Η παρουσία μας στις επιτροπές και τα όργανα έχει νόημα όταν εκπροσωπεί τις αντιδράσεις και κινητοποιήσεις των εργαζόμενων μηχανικών ή του φοιτητικού κινήματος ή του εργατικού κινήματος, διαφορετικά είναι καταδικασμένη στο να περιορίζεται σε διαρκείς αναδιπλώσεις προς τα πίσω.

**ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΛΗΣΤΡΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ – ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΕ ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**

Οι φετινές εκλογές στο ΤΕΕ γίνονται υπό τη δαμόκλειο σπάθη ενός έτοιμου από τη κυβέρνηση εισφορομπηχτικού νομοσχεδίου για το ΤΣΜΕΔΕ που, με τη ενεργό στήριξη της ηγεσίας του ΤΕΕ, δηλώνει ότι πρόκειται να προχωρήσει άμεσα σε ψήφιση. Βρίσκοντας έδαφος στα πραγματικά προβλήματα των ασφαλισμένων, το εξοργιστικό επίπεδο κάλυψης των ιατροφαρμακευτικών αναγκών και τις πενιχρές συντάξεις, επιχειρούν ένα μαζικό εκβιασμό, πως για να αυξηθούν οι συντάξεις, από ένα ταμείο που συσσωρεύει αποθεματικά και έχει άριστη αναλογία εργαζομένων / συνταξιούχων, πρέπει να αυξηθούν οι εισφορές. Πιο συγκεκριμένα το νομοσχέδιο προωθεί: Τρομακτική αύξηση των εισφορών, διαιώνιση των ανομοιογενειών μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων, συμπίεζοντας τα ασφαλιστικά δικαιώματά όλων προς τα κάτω και δίνοντας συντάξεις, χωρίς να τις συνδέει με κάποια σταθερή βάση υπολογισμού, ενώ για τους παλιούς ασφαλισμένους δίνει μικρότερη σύνταξη από αυτή που ορίστηκε με πρόσφατη απόφαση του ΣΤΕ. Προχωρά στην απαλλαγή των εργοδοτών και του κράτους από την καταβολή των επιπλέον εισφορών από τους νέους κλάδους. Το πάγιο αίτημα των μηχανικών για καταβολή επιδόματος ανεργίας παραπέμπεται σε υπουργικές αποφάσεις. Παράλληλα στον κυβερνητικό σχεδιασμό περιλαμβάνεται η ανάθεση σε ιδιωτικές εταιρείες της αξιοποίησης του αποθεματικού των Ταμείου μέσω του Χρηματιστηρίου.

**ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΠΔ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΙ
ΚΑΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΤΡΟΠΟ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΝΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟ ΤΕΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑ(ΜΟΝΟ)ΛΟΓΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ**

Μετά το νόμο για τη δήθεν ανωτατοποίηση των ΤΕΙ της προηγούμενης κυβέρνησης, που άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου για την άλωση του ακαδημαϊκού χαρακτήρα της Γ' βάθμιας εκπαίδευσης, οι φετινές εκλογές στο ΤΕΕ γίνονται υπό φόντο της συζήτησης που άνοιξε μέσω του Προσχεδίου Προεδρικού Διατάγματος που εξέδωσε το υπουργείο Παιδείας σχετικά με τρία ΤΕΙ του κατασκευαστικού τομέα. Σε αυτό το ΠΔ ορίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΙ ισότιμα των αντιστοίχων επαγγελματικών δικαιωμάτων αποφοίτων ΑΕΙ ύστερα από 4 χρόνια εργασίας. Η συζήτηση απέκτησε ακόμα μεγαλύτερη σημασία εξαιτίας της προβληματικής στάσης που μέχρι στιγμής έχει λάβει το ΤΕΕ, το οποίο πρότεινε την συνολική αποσύνδεση πτυχίου – επαγγελματικών δικαιωμάτων και την εγκαθίδρυση από μεριάς του ενός συστήματος απόδοσης αυτών με σκληρές εξετάσεις. Οι μηχανικοί οφείλουν να απαιτήσουν να μην αλλάξει το καθεστώς απονομής της άδειας στην κατεύθυνση που συζητά το ΤΕΕ, να μην υπάρξει καμία αλλαγή στα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών στη κατεύθυνση της συρρίκνωσης και της απαξίωσης και καμία αλλαγή στο χαρακτήρα και τη μορφή του διπλώματος που παρέχουν τα ελληνικά πολυτεχνεία, ενώ όσο η βαθμίδα των ΤΕΙ συνεχίζει να υφίσταται ως κάτι διαφορετικό από τα αντίστοιχα ΑΕΙ πιστεύουμε ότι πρέπει να έχουν αποσαφηνισμένα επαγγελματικά δικαιώματα έτσι ώστε να μπορούν και οι απόφοιτοί τους να ασκούν το επάγγελμά τους αξιοπρεπώς ενώ πρέπει να τους δίδεται απλόχερα η δυνατότητα να εγγραφούν στα αντίστοιχα ΑΕΙ (χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση πέραν του πτυχίου τους) για να πάρουν αν το επιθυμούν δίπλωμα μηχανικού.

**ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
«ΔΩΡΟΧΩΡΗΣΗΣ» ΤΩΝ ΣΔΙΤ**

Ο αγώνας για την αποτροπή των ιδιωτικοποιήσεων των κοινωφελών έργων υποδομής και υπηρεσιών συνιστά καθήκον για όλους τους εργαζόμενους στις τεχνικές κατασκευές, οι οποίοι συναισθάνονται το ρόλο τους ως τη μερίδα που έχει το κυρίαρχο λόγο σε αυτή τη διαδικασία, διασφαλίζοντας το δημόσιο χαρακτήρα των επενδύσεων αυτών, τη σκοπιμότητά τους με άξονα τη κάλυψη των λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, το κόστος, τη ποιότητα των έργων και τη προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης, είναι περισσότερο από προφανές η αναγκαιότητα πάλης για προστασία του επαγγέλματος του μηχανικού από τη νέα κατάσταση που θα προκύψει από την οικονομική και τεχνική γιγάντωση - συγκεντροποίηση που επίκειται να συμβεί μέσω των ΣΔΙΤ.

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ**

Είναι προφανές, ότι απέναντι σε κάθε προσπάθεια προώθησης των αντιδραστικών αλλαγών που σχεδιάζει η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση σχετικά με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τον αποχαρακτηρισμό δασικών εκτάσεων, τη κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο, τη κατοχύρωση της πνευματικής ιδιοκτησίας, την ενσωμάτωση σε συνταγματικό επίπεδο των ρυθμίσεων και αποφάσεων της Ε.Ε και την πρόταση για Συνταγματικό δικαστήριο, πρέπει να βρεθούν και οι εργαζόμενοι μηχανικοί. Το ΤΕΕ πρέπει να πάρει μαζί με τους αντίστοιχους άμεσα ενδιαφερόμενους φορείς, καθαρή θέση ενάντια στην αναθεώρηση του συντάγματος. Η ευθύνη του πρέπει να καταδειχθεί από όλες τις αριστερές δυνάμεις εντός του.

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ
ΑΓΟΡΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

Η προπαγάνδα υπέρ της απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας υποσχέθηκε την προσφορά αξιόπιστων και καλύτερης ποιότητας υπηρεσιών, τον περιορισμό του σπάταλου δημόσιου τομέα, την δημιουργία θέσεων εργασίας και κυρίως την μείωση της τιμής για τον καταναλωτή λόγω του ανταγωνισμού της ελεύθερης αγοράς. Και όμως όπου πέρασε η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας έγιναν ακριβώς τα αντίθετα. Στόχος μας είναι να εμποδίσουμε το κατατεμαχισμό και το ξεπούλημα της ΔΕΗ με γνώμονα τα συμφέροντα του ελληνικού λαού για φθηνή κιλοβατώρα. Ζητάμε την άμεση απόσυρση των νόμων που ιδιωτικοποιούν τη ΔΕΗ και θεσμοθετούν τη κερδοσκοπία στην ηλεκτρική ενέργεια.